

Henvendelse til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ferie og Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Husmandsloven.

Den stærkt stigende Trang hos Befolkningen til at tilbringe Sommerens Fridage og Frier i frie Omgivelser uden for Byen har i den senere Tid givet sig en Række Udslag, der klart har vist, at de Arealer, der staa til Befolkningens Raadighed, ikke paa langt nær har kunnet tilfredsstille Behovet. De faa Arealer ved Kyst og Skov, der er offentlig tilgængelige, er saa overfyldte og har i mange Tilfælde saa daarlig Beliggenhed (lang Afstand fra Byen, fugtig Jordbund, ingen Beskyttelse mod Blæst, ikke tilstrækkelig Sol, etc.), at det er nødvendigt at træffe Foranstaltninger, der aabner nye, større og velbeliggende Arealer, dels til Søndagsudflugter og Lejrspport, dels til Ophold under Ferien.

Det forelagte Forslag til Lov om Ferie vil forøge Behovet efter Arealer egnede til Sommerophold i Lejr eller mindre Sommerhuse for Personer med smaa Indtægter. Ganske særlig for Familier med Børn, hvor Udgiften til et Sommerophold paa Pensionatet for de fleste Mennesker er uoverkommeligt, bliver det et nødvendigt Supplement til den foreslaaede Ferieordning, at der paa rette Maade organiseres Muligheder for Ferieophold til Udgifter, der kan betales af mindrebemidlede Familier med Børn.

Som Følge af hele dette Spørgsmaals Betydning har Dansk Byplanslaboratorium i 1928 for Hovedstadens Vedkommende nedsat Udvalget til Planlægning af Københavns-Eggen, der i en i April 1936 afgiven Betænkning har fremsat en Række omfattende Planer til Aabning af Arealer og disses Beplantning i Københavns Omegn.

Der er imidlertid ikke Tvivl om, at Løsningen af hele dette Spørgsmaal kræver en Række supplerende Foranstaltninger, saaledes at Befolkningen kan faa den bedst mulige Adgang til og Udnyttelse af de Arealer, der paa forskellig Maade skaffes til Veje.

Til Belysning heraf vedlægger man et Udkast til Organisering af hele dette for Bybefolkningen saa vigtige Frihedsspørgsmaal, udarbejdet af Fru Michala Weis Bentzon, der gennem mange Aars Arbejde med Tilrettelæggelse af Frier og Udflugter har indgaaende Kendskab til disse Forhold.

Som det imidlertid vil ses af dette Udkast, er det af største Betydning for Genneførelsen af Planer af denne Art, at der stilles visse Midler til Raadighed.

Den nære Forbindelse, der er mellem Behovet for Friluftsliv og den større Adgang til Ferie, som det forelagte Lovforslag om Ferie, saafremt det ophøjes til Lov, vil byde Befolkningen, gør det naturligt og rimeligt, at en mindre Del af de Midler, der i Henhold til Lovforslagets Paragraf 5, Stk. 1, skal anvendes til Feriegodtgørelser, blev stillet til Socialministerens Raadighed til Anvendelse paa en saadan Maade, at der derved skabes de ydre Rammer for Befolkningens rette Anvendelse af Ferie og Frihed. Det drejer sig her om at anvende et i Forhold til den samlede Udgift til Ferie meget ringe Beløb til Sikring af, at unge Mennesker og Familier med Børn faar en saa god Udnyttelse af Ferien som muligt. Ved at organisere Anvendelsen af en Del af Feriegodtgørelsen paa denne Maade opnaar man, at de Personer, der faar Ferie, faar en langt større Fordel af dette Beløb — og derved af deres Ferie —, end hvis Beløbet forblev i individuel Anvendelse.

Man foreslaar derfor, at Lovforslagets Paragraf 5 ændres saaledes, at der tilføjes en Bestemmelse, der kunde tænkes formuleret som følger: „5 pCt. af Feriegodtgørelsen samt Renterne af Feriefonden benyttes efter Socialministeriets nærmere Bestemmelse til Foranstaltninger, der letter Bybefolkningens Adgang til og Ophold i Naturen paa Fridage og i Sommerferien.“